

Dary radary (23.12.2010)

Není to tak dávno, kdy jsem si nad posledním „úlovkem“ Lucky V. povzdechla v mailu přítelkyni, že to přece není možné, aby byl někdo takhle chronickým a vyhlášeným zachráncem zvířat. Není přece statisticky pravděpodobné, aby někteří lidé (na Zvířetníku to zdaleka není jen Lucka V.) potkávali potřebná zvířata pomalu na každém kroku, kdežto já jsem zachránila jen Rozárku. A to „zachránila“ je velmi nadnesené, protože Rozárka se prostě jen rozhodla, že u nás bude bydlet. Moje přítelkyně mi odpověděla, že já zas vidím něco jiného, a nakonec jsme svorně konstatovaly, že různí lidé v sobě mívají různé radary.

Vlastně jsem podobnou myšlenku našla už kdysi dávno ve své oblíbené knize Paní Parkingtonová. Že jsou lidé, jimž se dostalo daru většího citu, síly a nadání. A tito lidé pak těchto svých darů musí užívat ku prospěchu svých bližních, jinak by je zmarnili, a zmarnili by i sami sebe.

Myslím, že vím, proč je společenství Zvířetníků tak výjimečné. V hospůdce U Dede se totiž scházejí lidé obdaření radary. Ne, nemáme je všichni stejně silné, jsou s různým dosahem a každý je zaměřen někam jinam. Naštěstí. Protože díky tomu jako celek vidíme věci malé i velké, blízké i vzdálené, a protože si navíc umíme navzájem naslouchat a umíme na sebe slyšet, dokážeme velmi účinně pomoci zvířátkům i lidem v nouzi.

Zítří je Štědrý den. Někdo bude slavit příchod Ježíška, jiný příchod Mojžíška, jak říká laskavě jeden můj kamarád, a další lidé se prostě budou radovat ze Slunovratu a Vánoc. A až budete večer po celém světě rozsvěcet své vánoční stromečky nebo svíčky na slavnostně prostřeném stole, a vytvářet tak spojený Zvířetníkový kruh, myslete na to, že nikdo z nás ve skutečnosti nesedí u stolu sám – s každým z nás sedí všichni Hejničtí a kolem nohou se nám motá spousta zachráněných zvířat.

Děkuju vám, milí Zvířetníci. Krásné Vánoce a pokoj lidem dobré vůle.

(Náš Zvířetník, 23.12.2010)

<http://naszviretnik.net/2010/12/23/105x148-dary-radary/>

{fshare}